

حضور دبیر کل سازمان ملل در دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران

اشاره: صبح روز چهارشنبه ۱۹ آذر ماه ۱۳۷۶ جناب آقای کوفی عنان، دبیر کل سازمان ملل متحد، به دعوت دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران، در آن دانشکده حضور به هم رسانید. در مراسم مذکور، وزیر آموزش عالی، رئیس دانشگاه تهران و اعضای هیأت رئیسه آن دانشگاه، اعضای هیأت علمی، خانم کوفی عنان و برخی از مشاوران دبیرکل، نمایندگان دفاتر سازمان ملل در ایران، خبرنگاران داخلی و خارجی و نیز جمعی از دانشجویان شرکت داشتند. پس از تلاوت آیاتی چند از کلام الله مجید، مجری جلسه شرحی مختصر از زندگی و فعالیت‌های آقای کوفی عنان قرائت کرد. پس از آن جناب آقای دکتر تخشید سخنرانی کوتاهی ارائه کردند. در ادامه جناب آقای دبیرکل به مناسبت مصادف بودن آن روز (۱۹ آذر ماه ۱۳۷۶ - ۱۰ دسامبر ۱۹۹۷) با آغاز پنجاهمین سالگرد تصویب اعلامیه جهانی حقوق بشر سخنرانی خود را در این خصوص اظهار کردند و در پایان به سؤالات حضار پاسخ گفتند. در زیر متن سخنرانی جناب آقای دکتر تخشید و جناب آقای کوفی عنان درج می‌شود.

متن سخنرانی جناب آقای دکتر تخشید رئیس دانشکده حقوق و علوم سیاسی

خدمت حضار محترم، وزیر محترم فرهنگ و آموزش عالی، ریاست محترم دانشگاه تهران و اعضاء محترم هیأت رئیسه دانشگاه تهران، نمایندگان دفاتر سازمان ملل، استادان گرامی، دانشجویان محترم و سایر سروران سلام و خیر مقدم عرض می‌کنم. امروز بسیار خرسندم که حضور جناب آقای کوفی عنان، دبیرکل سازمان ملل متحد، را در دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران اعلام نمایم.

جناب آقای دبیر کل

اجازه دهید که در ابتدای سخن فرصت را غنیمت شمردم و از شما به خاطر اجابت دعوت ما و حضور در کهن‌سال‌ترین دانشگاه کشور، دانشگاه تهران، صمیمانه سپاسگزاری نمایم.

جناب آقای دبیر کل

به خوبی واقفید که در طول یک قرن گذشته به برکت پیشرفتهای علمی و تکنولوژیک، مناسبات میان ملت‌ها به نحو چشمگیری متحول شده است. توسعه و گسترش اعجاب‌آمیز وسائل ارتباط جمعی، ملت‌ها را بیش از پیش از حال یکدیگر آگاه کرده است و از این طریق بسیاری از سوءفهم‌های پیشین جای خود را به مفاهمه داده‌اند و زمینه برای همدلی دولت - ملت‌ها در باب علائق مشترک بشری فراهم آمده است. شاید حتی بتوان سخن از ظهور فرهنگی جهانی گفت که فراتر از مرزهای ملی، رنگ، نژاد، زبان و دین، ملت‌ها را به یکدیگر پیوند داده است. در سایه چنین شناخت متقابلی، باب گفت‌وگو و مذاکره میان دولت‌ها نیز بیش از پیش گشوده شده است و شکل‌گیری شمار قابل ملاحظه‌ای از سازمانهای منطقه‌ای و جهانی خبر از تلاش دولت - ملت‌ها در جهت همکاری برای رسیدن به اهداف مشترک و حل معضلات مبتلابه دارد.

با وجود این و به‌رغم موفقیت‌های بدست آمده، باید با کمال تأسف اقرار کنیم که هنوز در صحنه جهانی نقاط تاریک بسیار به چشم می‌خورد؛ گره‌های ناگشوده بر روابط میان دولت‌ها چنگ انداخته است؛ موانع رفع‌ناشده بر مسیر توسعه روابط انسان‌دوستانه کشورها خودنمایی می‌کند؛ درگیریها و منازعات خشونت‌آمیز همچنان در گوشه و کنار جامعه جهانی به چشم می‌خورد و هر از گاه فجایعی دلخراش به بار می‌آورند.

گرچه از جنگ جهانی دوم به بعد درگیریهای مسلحانه عمدتاً بین کشورهای پیرامونی روی داده‌اند، اما باید خاطر نشان کنیم که قدرتهای مرکز در این منازعات به‌طور غیرمستقیم مداخله داشته‌اند. آنها به اختلافات منطقه‌ای دامن زده، مانع از تلاشهای صلح‌آفرین شده‌اند تا بتوانند به اصطلاح منافع امنیت ملی خود را پیش ببرند. در نتیجه،

سهم پیرامون از هزینه‌های نظامی جهان، نیروهای نظامی و واردات اسلحه به بهای ثروتمندتر شدن شرکتهای فراملی کشورهای پیشرفته صنعتی افزایش یافته است. کاملاً باورنکردنی است که گروهها، افراد یا دولت‌های مقصر به سبب اعمال خشونت‌بار و وحشیانه یا کوتاهی و بی‌مسئولیتی شماتت و مجازات نمی‌شوند.

صنعتی شدن و پیامد آن توسعه اقتصادی گرچه ثمرات نیکویی به بار آورده است، اما متأسفانه پیامدهای نامطلوبی نیز به دنبال داشته است؛ پیامدهایی که آینده کره زمین و ساکنانش را به خطر انداخته است. در جهان امروز ما خطرات محیط زیستی مرزهای کشورها را در نوردیده است و تهدید ناشی از آن به واقعیتی انکارناپذیر بدل شده است. این مشکلات تنها از طریق مساعی مشترک دولت - ملت‌ها کنترل شدنی است. سازمان ملل متحد نیز باید به سهم خویش در جهت مقابله با خطرات تهدیدکننده جامعه جهانی عمل کند.

جناب آقای دبیر کل

باید بپذیریم که در آستانه ورود جامعه جهانی به قرن بیستم و یکم، اهمیت نقش سازمان ملل متحد در تضمین عدالت و برابری بین‌المللی، فراهم آوردن استانداردهای زندگی بهتر برای همه مردم و استقرار صلح پایدار بسیار افزایش یافته است. مفاهمه هر چه بیشتر ملت‌ها با یکدیگر و در پی آن شناخت فزونتر آنها نسبت به یکدیگر در کنار تحولات نظام بین‌المللی طی نیم قرن حیات سازمان ملل متحد تبعیض‌های موجود در ساختار آن سازمان را تحمل‌ناپذیرتر ساخته است و تجدیدنظر در ساختار را به یک ضرورت بدل کرده است؛ ضرورتی که شما نیز از آن سخن رانده‌اید. سازمان ملل متحد باید پایه‌پای تحولات جامعه بین‌المللی متحول شود تا بتواند به تقاضاهای دولت - ملت‌های تشکیل‌دهنده‌اش پاسخ مثبت دهد. بی‌تردید از موانع این پاسخگویی نقش نابرابر اعضای سازمان در ساختار تصمیم‌گیری‌هاست.

گرچه تصدیق می‌کنیم که نهادی شدن نقش‌های نابرابر اعضا در بدو تأسیس سازمان ملل بازتابی از ساختار به‌شدت نابرابر نظام بین‌المللی و تفاوت بسیار دولت - ملت‌های آن زمان از لحاظ اقتصادی، سیاسی و نظامی بود؛ اما در عین حال باید پذیرفت که جامعه

بین‌الملل امروز جامعه پس از جنگ جهانی دوم دیروز نیست. از این رو تغییر ساختار سازمان ملل در جهت مشارکت هر چه بیشتر کشورهای نواستقلال دیروز و کشورهای رو به توسعه و صنعتی شده امروز یک ضرورت است برای آن که سازمان بتواند وظایفش را به نحو مشاوره‌ای تر و چندجانبه‌ای تر از گذشته به اجرا در آورد. همچنین سازمان ملل باید هشیار باشد تا مبادا ارگانها، اختیارات و مشروعیتش به وسیله‌ای در دست برخی دولتها برای رسیدن به اهداف خاصشان بدل گردد.

جناب آقای دبیرکل

امروز در آستانه ورود به پنجاهمین سال تصویب اعلامیه جهانی حقوق بشر، این حقیقت بیش از پیش آشکار شده است که پیشرفتهای مستمر در راه اجرای موازین حقوق بشر در سطح ملی و بین‌المللی به روابط عادلانه‌تر در تمامی ابعاد اجتماعی، اقتصادی و سیاسی نیاز دارد؛ همچنین به منظور رعایت و ترویج حقوق بشر، پیروی از هیچ الگوی پیش ساخته‌ای را نباید در سطح جهانی الزامی کرد، زیرا واقعیت‌های تاریخی و فرهنگی ملت‌های گوناگون و سنت‌ها، هنجارها و ارزشهای اقوام مختلف را نمی‌توان نادیده گرفت.

سازمان ملل باید در برخی زمینه‌ها فعال‌تر عمل کند؛ عرصه‌هایی چون حمایت از محیط زیست، احترام به حقوق بشر و به‌ویژه وضعیت زنان و کودکان و حمایت از پناهندگان با عنایت به خصوصیات فرهنگی بومی و به دور از ملاحظات سیاسی، حذف موانع مصنوعی تجارت، جلوگیری از تحریم‌های اقتصادی یک‌جانبه برای رسیدن به اهداف سیاسی، گسترش تجارت بین‌المللی، تشویق گروه‌بندیهای اقتصادی، سهولت بخشیدن به همگرایی منطقه‌ای به مثابه گامی مثبت در جهت وحدت جهانی، حل معضل قاچاق مواد مخدر، کنترل تسلیحات، نابودی تمام سلاحهای کشتار جمعی و حل و فصل مسالمت‌آمیز اختلافها.

باری باید گفت که آینده سازمان ملل و تحقق اهداف منشور آن در گرو عنایت به چنین ملاحظاتی است.

جناب آقای دبیر کل

چنانچه مستحضرید ایران از اعضای مؤسس سازمان ملل متحد و از جمله شرکت‌کنندگان در کنفرانس سانفرانسیسکو و از امضاءکنندگان منشور سازمان ملل است. جمهوری اسلامی ایران از بدو حیات خود فعالانه با آن سازمان و کارگزاران و ارکان فرعی آن مانند آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، یونیسف، یونسکو و غیره همکاری کرده است. همچنین جمهوری اسلامی ایران با دفتر کمیساریای عالی امور پناهندگان در زمینه پناه دادن و کمک‌رسانی به پناهندگان افغانی و عراقی همکاری کرده است؛ گرچه باید بدانیم که جامعه جهانی ناگزیر از یافتن راه‌حل‌های دائمی برای حل مشکل پناهندگان است. در حقیقت امروز پس از گذشت نزدیک به دو دهه از پیروزی انقلاب اسلامی، واکنش انساندوستانه و صلح‌جویانه ایران نسبت به بحرانها و جنگهایی که در نزدیکی مناطق مرزیش و حتی در سایر مناطق جهان به وقوع می‌پیوندد و تصمیم دولت ما برای کمک به پناهندگان خارجی به خوبی شناخته شده است؛ چنانچه جنابعالی نیز در گزارش سالانه خود تلاشهای ایران برای استقرار صلح در تاجیکستان را یادآور شده‌اید. از این پس نیز مردم ایران و دولت جمهوری اسلامی از هرگونه اقدامی که به پیشبرد صلح پایدار در منطقه و جهان و بنای دنیایی انسانی‌تر، آبادتر و امن‌تریاری رساند دریغ نخواهند کرد.

جناب آقای دبیر کل

در پایان سختم بار دیگر از بابت حضور جنابعالی در این دانشکده سپاسگزارم. امید آن داریم که شاهد سفرهای دیگر شما به سرزمین جمهوری اسلامی ایران باشیم؛ شاید ما نیز بار دیگر پذیرای جنابعالی گردیم. همچنین از شما حضار محترم که با صبر و بردباری به عرایض من گوش سپردید بی‌نهایت سپاسگزارم.

والسلام

متن سخنرانی جناب آقای کوفی عنان به مناسبت پنجاهمین سالگرد اعلامیه جهانی حقوق بشر در دانشگاه تهران

عالیجنابان

خانمها و آقایان

دانشجویان و دوستان

برای اینجانب باعث خوشوقتی فراوان است که امروز در این دانشگاه معتبر، در قلب سرزمین بزرگ و باستانی شما برایتان سخنرانی می‌کنم. همواره مشتاق بودم تا دیداری از ایران داشته باشم و از استقبال گرمی که از اینجانب به عمل آمد سپاسگزارم. ایران دوران نویدبخش و پرتحوالی را پشت سر می‌گذارد. دیدگان جهانیان به سوی شما است. شما با بصیرت، غرور و رأفت در حال نوسازی کشورتان هستید. به خاطر موفقیت‌تان به شما تبریک می‌گویم.

در روزی با شما سخن می‌گویم که جهانیان آن را گرامی می‌دارند. ۱۰ دسامبر مصادف با آغاز پنجاهمین سالگرد اعلامیه جهانی حقوق بشر است. بنابراین باعث خرسندی است تا امروز با شما و از طریق شما با سایر جهانیان سخن بگویم.

شما دانشجویان و رهبران آینده - در ایران و در میان هر ملت - نگهبانان حقوق بشر هستید. سرنوشت و آینده این حقوق در دستان شماست. امروز، در هر نقطه از جهان، مردان، زنان و کودکان با هر دین و زبانی، با هر رنگ و عقیده‌ای گرد هم می‌آیند تا حقوق مشترک بشریمان را گرامی بداریم.

آنها با آگاهی از اینکه حقوق بشر بنیان هستی و همزیستی بشر است و آنکه حقوق بشر جهانی، غیرقابل تقسیم و وابسته به یکدیگر است و آنکه حقوق بشر در مرکز ثقل تمام آمال ملل متحد برای دستیابی به صلح و توسعه است گرد هم می‌آیند.

حقوق بشر آن چیزی است که از ما انسان می‌سازد. حقوق بشر اصولی است که بر اساس آن خانه‌ای مقدس برای شأن انسانی بنا می‌نهم.

ماده اول از اعلامیه جهانی حقوق بشر می‌گوید که: «تمام افراد بشر آزاد به دنیا می‌آیند و از لحاظ حیثیت و حقوق با هم برابرند. همه دارای عقل و وجدان هستند و

نسبت به یکدیگر با روح برادری رفتار می کنند.»

حقوق بشر آن چیزی است که عقل و وجدان بر آن حکم می کند. حقوق بشر جزئی از ما است و ما جزئی از حقوق بشر. حقوق بشر حقوقی است که هر شخص به عنوان یک انسان از آن برخوردار است. ما همگی بشر هستیم و همگی استحقاق برخورداری از حقوق بشر را دارا هستیم. انسان و حقوق بشر لازم و ملزوم یکدیگرند و یکی بدون دیگری مصداق نخواهد داشت.

چه کسی می تواند منکر این باشد که همگی ما در وحشت از خشونت سهم هستیم؟ چه کسی می تواند انکار کند که همگی ما خواستار زندگی فارغ از ترس و شکنجه و تبعیض هستیم؟ چه کسی می تواند منکر این امر باشد که همگی ما خواستار آزادی بیان هستیم و مایلیم که بتوانیم اهداف خود را در زندگی دنبال کنیم؟

هیچ وقت شنیده اید که صدایی آزاد خواستار خاتمه آزادی باشد؟ کجا شنیده اید که برده ای برای برده بودن بحث نماید؟ هیچوقت شنیده اید که یک قربانی شکنجه شیوه هایی را که شکنجه گر به کار می برد تأیید نماید؟ کجا شنیده اید که فردی بردبار در پی نابردباری و تعصب باشد؟

فقدان بردباری و حقوق بشر نه تنها نفی شأن انسان است، بلکه ریشه رنج و تنفری است که منجر به رشد خشونت سیاسی می شود و مانعی برای توسعه اقتصادی است. اگر تاریخ خونین این قرن درسی به ما داده باشد، همین است.

وقتی از حق حیات، توسعه یا اختلاف عقیده و گوناگونی صحبت می کنیم مقصودمان بردباری است. ارتقاء و حمایت و گرامی داشتن بردباری ضامن تمام آزادیها است. بدون آن نمی توانیم نسبت به هیچ چیز اطمینان داشته باشیم. به گفته یک خردمند ایمان جلب احترام می کند و تعصب به تنفر دامن می زند.

حقوق بشر تجلی سنتهای بردباری در تمام فرهنگهایی است که اساس صلح و پیشرفت هستند.

اگر حقوق بشر به طور صحیح درک شود و به طور منصفانه تفسیر گردد، برای هیچ فرهنگی بیگانه نبوده و برای تمام ملل آشنا خواهد بود.

این جهان شمول بودن حقوق بشر است که به آن اقتدار می دهد و آن را توانا می سازد

تا از هر مرزی بگذرد، از هر مانعی عبور کند و هر نیروی قهریه‌ای را نادیده انگارد. حقوق بشر جهانی است نه فقط به دلیل اینکه ریشه آن در همه فرهنگها و سنتها نهفته است، بلکه جهان‌شمول بودن امروزی حقوق بشر را باید در تأیید آن توسط ۱۸۵ کشور عضو ملل متحد جست‌وجو نمود. اعلامیه جهانی حقوق بشر حاصل مباحثات گروههایی خاص از دانش‌پژوهان است که اکثریت آنها از مغرب زمین نبودند. آنان در ایفای این مسؤلیت تاریخی خاطرات جنگ جهانی اخیر و تعالیم دیرین را درباره صلح جهانی مد نظر قرار دادند. اصولی که در اعلامیه جهانی حقوق بشر گرامی داشته شده عمیقاً در تاریخ بشریت ریشه دارد. آنها را می‌توان در آموخته‌های تمامی سنتهای فرهنگی و مذهبی عظیم جهان یافت.

امام علی (ع) به حاکم مصر دستور داد تا با شفقت و بردباری نسبت به مردم رفتار نماید:

«... بگذار تا نزدیکترین گنجها به تو گنج عمل صالح باشد، قلب خود را از شفقت و عشق و مهربانی نسبت به مردم خود لبریز بنما. با آنها مانند حیوانی حریص که به طعمه‌ای آسان دست یافته است رفتار نکن چرا که آنها یا برادران دینی تو هستند یا در خلقت با تو برابرند.»

سعدی شاعر فارسی زبان عظیم‌شان قرن سیزدهم هم قطعه شعری برای بزرگداشت ارزش بردباری و تساوی میان تمام افراد و ملتها سروده است:

بنی‌آدم اعضای یکدیگرند	که در آفرینش ز یک گوهرند
چو عضوی به درد آورد روزگار	دگر عضوها را نماند قرار
تو کز محنت دیگران بی‌غمی	نشاید که نامت نهند آنها

تقریباً ۲ هزار سال قبل، کنفوسیوس درباره شأن اشخاص و بردباری دولت نسبت به آزادی بیان تمام شهروندان گفته است:

«زمانی که شیوه‌ای نیکو در کشور شایع گردید، با جسارت صحبت کنید و با جسارت عمل کنید و هرگاه این دولت این طریق را رها کرد، با جسارت عمل کنید و با نرمی سخن بگویید.»

بالاخره در زمانی نه چندان دور، توماس جفرسون حقوق بشر را به‌عنوان حقوقی عام

که ناظر بر آزادی و حیثیت انسان است در اعلامیه استقلال امریکا به سال ۱۷۷۶ درج نمود. وی چنین نوشت:

«ما این حقایق را مسلم می‌دانیم که تمام مردم به‌طور مساوی خلق شده‌اند و خالق ایشان حقوق انکارناپذیری را برای ایشان قائل شده که از آن جمله حق حیات، آزادی و شادکامی است.»

من این مثالها را از تمامی ادوار و سرزمین‌های دور برشمردم زیرا آنها حکایت از حقیقتی پایدار و عمیقاً الهام‌بخش درباره وضعیت حقوق بشر دارند. بردباری و شفقت همواره در تمامی فرهنگها آرمانی برای قوانین و رفتار بشر بوده است. امروز ما این ارزشها را حقوق بشر می‌نامیم.

افزایش حمایت از اعلامیه جهانی حقوق بشر طی پنجاه سال گذشته به آن حیاتی نوین بخشیده و باعث تأیید جهان‌شمولی آن شده است. اصول اساسی اعلامیه در قوانین ملی کشورها با کلیه سنتها ادغام شده است.

هیچ‌گونه نمونه واحدی برای دموکراسی یا حقوق بشر و یا نمادی فرهنگی برای همه جهان وجود ندارد. اما برای همه جهان باید دموکراسی، حقوق بشر و برخورداری از آزادی فرهنگی وجود داشته باشد.

استعداد بشر ضامن خواهد بود تا هر جامعه در چهارچوب سنتها و تاریخ خود این ارزشها را گرامی داشته و ترویج نماید. من از این امر مطمئن هستم.

به این دلیل است که من در افریقا از حقوق بشر به‌عنوان حقوق افریقایی سخن می‌گویم؛ یعنی حقوقی که معنی آن را در زبان مردمی که حقوق بشر از آنها حمایت می‌کند باید یافت. این امر به من اعتماد به نفس می‌بخشد که روزی حقوق بشر در همه جا فراگیر خواهد شد.

اعلامیه جهانی حقوق بشر دور از تأکید بر یکسانی، شرطی اساسی برای تنوعی جهانی است و این امر حاکی از اقتدار عظیم و ارزش ابدی آن است.

اعلامیه جهانی حقوق بشر تنوع و کثرت‌گرایی جهانی را گرامی می‌دارد و آن را به‌روشنی مطرح می‌سازد. این اعلامیه استاندارد برای عصری است که در پیش‌رو داریم؛ دورانی که در آن ارتباطات و همکاری بین کشورها و ملتها، موفقیت و بقای آنها را

تضمین خواهد کرد.

مبارزه برای حقوق بشر همیشه و در همه جا، مبارزه علیه انواع ظلم و بی عدالتی بوده است: مبارزه علیه بردگی، علیه استعمار، علیه جدایی نژادی. امروزه حقوق بشر چیزی کمتر و متفاوت با این امر نیست.

در هر نقطه از جهان، سازمان ملل متحد دست اندرکار تأمین شرایط اساسی برای حیات بشر یعنی صلح، توسعه محیط زیست سالم، غذا، سرپناه مناسب و فرصتهای فزاینده است.

ما می خواهیم این امکانات را ارائه دهیم نه به خاطر آنکه معتقدیم تمام افراد بشر یکسان هستند، بلکه به این دلیل که ما می دانیم تمام افراد بشر به غذا، آزادی و آینده پایدار نیازمندند و اینها از جمله موارد حقوق بشر است.

تاریخ حقوق بشر تاریخ سازمان ملل است. اصول و مقررات اعلامیه جهانی حقوق بشر هدایت کننده و آگاهی بخش هر عمل ملل متحد است.

حقوق بشر به ما الهام می بخشد تا اقدامات گسترده تری برای افراد بیشتری انجام دهیم. حقوق بشر به ما جرأت می دهد تا باور کنیم که آرمان ما حق است و سرانجام آن معیاری برای ارزیابی انسان است.

اولین کنفرانس جهانی حقوق بشر سازمان ملل ۳۰ سال پیش در همین شهر، تهران، برگزار گردید. کنفرانس مزبور به اصول اساسی اعلامیه جهانی حقوق بشر صحه گذاشت و دستور کاری را که امروز طالب دستیابی به آن هستیم تنظیم نمود.

این اعلامیه خواستار محو کلیه اشکال تبعیض بر علیه زنان شد و تجزیه ناپذیری تمام حقوق بشر و آزادیهای اساسی را مورد تأکید قرار داد. اعلامیه مزبور مصراً اعلام داشت که بدون برخورداری از حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، تحقق کامل حقوق مدنی و سیاسی امکان پذیر نخواهد بود.

فعالتهای سازمان ملل در زمینه صلح و توسعه به طور فزاینده ای حقوق بشر را در رأس امور قرار داده است. این فعالتهای کلیه موارد حقوق بشر از حقوق مدنی و سیاسی گرفته تا حقوق اجتماعی و اقتصادی را در بر می گیرد. حق توسعه حقی جهانی و انکارناپذیر است و از سایر حقوق جدانشدنی. این حق در واقع میزانی برای احترام

نسبت به سایر موارد حقوق بشر است.

کسی نمی‌تواند در امر حقوق بشر برای خود حق انتخاب قایل شود. به این ترتیب که برخی را نادیده انگارد و بر پاره‌ای دیگر اصرار ورزد. فقط در شرایطی که حقوق مزبور به طور مساوی به مورد اجرا گذارده شوند می‌توان آنها را حقوقی قلمداد نمود که به طور جهانی مورد قبول قرار گرفته باشند. این حقوق را نمی‌توان به طور منتخب یا به گونه‌ای نسبی به اجرا گذارد یا از آنها به عنوان سلاحی برای تنبیه دیگران استفاده نمود. خلوص این حقوق، اقتدار ابدی آنها است.

اگر آنطور که برخی افراد می‌گویند، قرن حاضر وحشتناک‌ترین قرن در تاریخ بشر بوده است، این قرن همچنین بیشترین امیدها را دربرداشته است. در حالی وارد هزاره جدید می‌شویم که درباره حیثیت ذاتی هر انسان شک و تردید وجود ندارد. ما امروز سالگرد بزرگداشت این حیثیت انسانی را گرامی می‌داریم. ما پیروزی بردباری، تنوع و کثرت‌گرایی را ارج می‌نهم. اعلامیه جهانی حقوق بشر سدی جهانی علیه تمام نظامها و عقایدی است که انسانیت و وجه تمایز انسان را سرکوب می‌سازد.

تنوع‌گرایی کمتر از حیثیت انسانی نیست و لازمه شرایط بشری است.

خانمها و آقایان

دوستان جوانم، در این سالن و در سراسر جهان

آرمانهای حقوق بشر آمال و امیدهای بشریت است. آرمان‌گرایی شما الهام‌بخش ایمان شما در آینده مشترکمان و عزم شما برای آینده‌ای عادلانه‌تر و شفقت‌آمیزتر نسبت به گذشته است. شما باید اکنون و برای همیشه این حقوق را درک کنید. حقوق بشر حقوق شما است. آنها را به دست آورید. از آن دفاع نمایید و آن را ترویج کنید. آن را درک نمایید و بر آن تأکید ورزید و آن را تقویت و تحکیم کنید. حقوق بشر انعکاسی واقعی از والاترین آمال و بهترین چیزی است که در وجود ما نهفته است. به آن حیات ببخشید.

متشکرم